

ת"פ (תל אביב) 26270-10-21 - מדינת ישראל - משרד העבודה נ' חיים בן חיים

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 26270-10-21
30 יולי 2024

לפני : כב' השופטת דפנה חסון זכריה

המאשימה: מדינת ישראל - משרד העבודה ע"י ב"כ

נגד

הנאשם: חיים בן חיים ע"י ב"כ עו"ד רינת יאיר איילון

החלטה

רקע כללי

1. לפני בקשת המאשימה לתיקון כתב האישום.

2. ביום 11.10.21 הוגש כתב האישום בתיק, במסגרתו ייחסה המאשימה לנאשם ביצוע עבירה של עיסוק כקבלן כח אדם ללא רישיון מתאים, בניגוד לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כח אדם, התשנ"ו - 1996 (להלן - **חוק קבלני כח אדם**).

3. מענה לאישום הוגש רק ביום 27.5.24, בין היתר בשל קושי של המאשימה למסור לנאשם את כתב האישום, נוכח טענתה כי הוא יוצא ונכנס לישראל לעיתים תכופות.

בתשובה לאישום הכחיש הנאשם את המיוחס לו, וטען, בין היתר, כי הוא היה קבלן ניקיון, ולא קבלן כח אדם, ומשכך וכי על פי הדין הוא נדרש לאחוז ברישיון קבלן שירות ולא ברישיון קבלן כח אדם. בסיפא למענה לאישום ציין הנאשם באותיות של קידוש לבנה, כי הוא מתנגד לבקשה לתיקון האישום, שהוא צופה שתוגש, שכן המאשימה לא טרחה לבדוק טרם הגשת האישום האם הוראות החיקוק המופיעות באישום תואמות את הנסיבות.

4. בתכופ לאחר הגשת התשובה לאישום, הועבר התיק לטיפולו והתיק נקבע להוכחות ליום

עמוד 1

1.10.24

5. ביום 2.7.24, הגישה המאשימה את הבקשה לתיקון האישום, במסגרתה ביקשה שבית הדין יורה על תיקון כתב האישום בשלושה עניינים:

האחד - תיקון טעות בהוראות החיקוק בהם הואשם הנאשם. בכתב האישום צוין כי האישום הוא 'עיסוק כקבלן כוח אדם ללא רישיון' לפי סעיפים 2(א) ו- 20(ב) לחוק קבלני כח אדם, שעה שסעיף האישום הנכון הוא 'עיסוק כקבלן שירות בתחום הניקיון ללא רישיון', לפי סעיפים 2, 10א(א) ו- 20 לחוק קבלני כוח אדם.

השני - תיקון מספר העבירות שיש לייחס לנאשם - בכתב האישום המקורי יוחס לו ביצוע של שתי עבירות, אלא שבהתאם לפסיקת בית הדין הארצי בעניין **קלינינג סולושיין** (ע"פ 48166-10-22 **קלינינג סולושיין- מדינת ישראל**, מיום 18.9.23), יש לייחס לו ביצוע של עבירה אחת בלבד.

השלישי - הוספת עד תביעה ששמו נשמט מכתב האישום המתוקן, מר ניר שחורי, מפקח במנהל האכיפה וההסדרה.

עיקר טענות הצדדים

6. לטענת המאשימה, מדובר בתיקונים טכניים במהותם, כך שלא יגרם לנאשם נזק אם תתקבל הבקשה. ההיפך הוא הנכון: תיקון האישום יטיב דווקא, עם הנאשם, שכן בכתב האישום המקורי מבוקש לייחס לנאשם ביצוע שתי עבירות, ואילו בכתב האישום המתוקן, מבוקש לייחס לו ביצע עבירה אחת בלבד.

7. מנגד טען הנאשם כי אין להיעתר לבקשה, שכן מדובר בתיקון מהותי, ולא טכני, שיפגע פגיעה אנושה בזכותו להתגונן. לטענתו, המאשימה למדה על הטעות בסעיף האישום אך ורק מתשובתו לאישום, ואלמלא האמור בתשובה לאישום, המאשימה לא היתה מבקשת לתקן את האישום, והנאשם היה מזוכה מאשמה פלילית. הנאשם הוסיף, כי תחומי העיסוק של קבלן כוח אדם וקבלן שירות הם שונים, והוראות החיקוק שונות, ועל המאשימה היה לערוך בדיקה זו טרם הגשת האישום. הנאשם הפנה בהקשר זה להנחיות פרקליט המדינה מספר 3.1, לפיה על המאשימה לוודא, טרם הגשת האישום, כי הוראות החיקוק המופיעות באישום תואמת את התיאור העובדתי בכתב האישום; וכי בקשה לתיקון האישום תוגש רק ככל שאין בה כדי להוות פגיעה בזכות הנאשם לנהל הליך הוגן. לבסוף טען הנאשם, כי התנהלות זו של המאשימה היא שיטתית, ולא נוגעת רק למקרה דנן, ואל לו לבית הדין ליתן את ידו להתנהלותה הרשלנית של המאשימה, שיש בה כדי להוות פגיעה בזכויות הנאשמים. באשר לתיקון רשימת עדי התביעה טען הנאשם כי אין להתיר את התיקון, שכן חומר החקירה הרלבנטי היה מצוי בידי המאשימה עוד מיום קבלת תיק החקירה, ועל אף זאת היא בחרה שלא להוסיף אותו לרשימת עדיה. לטענתו, יש בכך כדי לחזק את הנחת ההגנה כי

עמוד 2

המדינה ויתרה על עדותו.

דין והכרעה

8. סעיף 92(א) לחוק סדר הדין הפלילי קובע כי בית המשפט יתיר תיקון כתב אישום לאחר הקראת כתב האישום בתנאי שלא יהיה בכך כדי לקפח את הנאשם בהגנתו ושניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן.

9. ההלכה הפסוקה נקבע, כי על בית המשפט לשוות לנגד עיניו את המטרה לדון דין צדק ולמנוע עיוות דין וכן את האינטרס הציבורי (ר' ע"פ 52/63 **היועץ המשפטי נגד פייגנבאום**, פד"י, יז, 1081). משכך, כאשר מדובר בפגמים טכניים, הנטייה היא להתיר את תיקון כתב האישום, אף בשלב מאוחר של המשפט, כאשר יש לכך צידוק (ר' ע"פ 329/68 **מדינת ישראל נ' כדורי**, פ"ד כב (2) 372, ע' 375-376).

10. בענייננו, הבקשה לתיקון סעיף האישום אינו תיקון טכני, כפי שטענה המאשימה, כי אם מהותי. זאת הן מאחר שסעיף האישום מצוי בלב ליבו של האישום, ובעיקר מאחר שהבקשה לתיקון האישום באה לעולם בסמוך - וסביר להניח שאף בעקבות - הגשת המענה לאישום, בו חשף הנאשם את קו הגנתו, וטען כי עיסוקו היה קבלן ניקיון, ולא קבלן כח אדם, והודה כי הוא לא אחז ברישיון מתאים. בנסיבות אלה, התרת תיקון כתב האישום, אכן עלולה לקפח את זכותו של הנאשם להתגונן.

11. בנוסף, מקובלת עליי טענת הנאשם כי על המאשימה היה לבדוק את עצמה, בפרט בנושא כה מהותי - סעיף האישום הרלבנטי, זאת על אחת כמה וכמה, משעה שכתב האישום הוגש לפני כשלוש שנים, בשנת 2021.

12. משכך, אף כי ההליך מצוי בשלב מוקדם יחסית, וטרם קיום דיון ההוכחות, סבורני כי אין להתיר את התיקון.

13. אשר לשני התיקונים הנוספים המבוקשים (הוספת עד תביעה וצמצום העבירות לעבירה אחת) - אכן מדובר בתיקונים טכניים במהותם, שאין בהם כדי להוות פגיעה בהגנת הנאשם או כדי למנוע ממנו הזדמנות סבירה להתגונן, ומשכך אני נעתרת לבקשה ביחס לשני תיקונים אלה.

14. המאשימה רשאית, איפוא, להגיש אישום מתוקן, בה יופיעו התיקונים המפורטים לעיל (השני והשלישי) בתוך 7 ימים מהיום. בשים לב לותקו של התיק, ימי הפגרה יבואו במניין הימים.

15. הנאשם רשאי להגיש מענה מתוקן לאישום עד ליום 12.9.24.

16. דיון ההוכחות יתקיים במועד שנקבע.

ניתן היום, כ"ד תמוז תשפ"ד, (30 יולי 2024), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.